

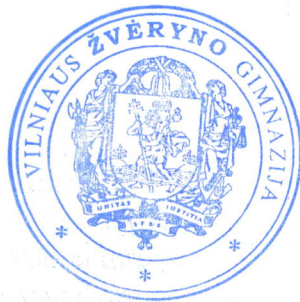
**VILNIAUS ŽVĖRYNO GIMNAZIJOS
DIREKTORIUS**

**Į S A K Y M A S
DĖL VILNIAUS ŽVĖRYNO GIMNAZIJOS PEDAGOGŲ ETIKOS
KODEKSO TVIRTINIMO**

2023 m. birželio 30 d. Nr. V-131
Vilnius

Tvirtinu Vilniaus Žvėryno gimnazijos Pedagogų etikos kodeksą (pridedamas).

Gimnazijos direktorė

Žaneta Vaškevičienė

PATVIRTINTA

Vilniaus Žvėryno gimnazijos
direktoriaus 2023 m. birželio 30 d.
įsakymu Nr. V-131

Vilniaus Žvėryno gimnazijos

PEDAGOGŲ ETIKOS KODEKSAS

I. PEDAGOGŲ ETIKOS KODEKSO PASKIRTIS

Šis Pedagogų etikos kodeksas (toliau – PEK) apibrėžia pagrindines profesinės etikos normas, reguliuojančias pedagogų ir jų ugdytinių bei kitų mokyklos bendruomenės narių santykius, saugančias jų žmogiškąją vertę bei orumą, palaikančias pedagogų profesinės veiklos kokybę bei profesijos garbę, kuriančias pasitikėjimu, atsakomybe ir teisingumu pagrįstą mokyklos kultūrą.

Šio etikos kodekso paskirtis – padėti bendruomenei suprasti ir spręsti neetiško elgesio problemas, kurios gali kilti darbinėje aplinkoje bei darbinėje veikloje, apsaugoti bendruomenės narius nuo neetiško elgesio.

II. PEDAGOGINĖS ETIKOS PRINCIPAI

Pedagogų profesinės etikos reikalavimai ir įsipareigojimai yra siekti etiško ir profesionalaus elgesio su mokiniais, jų tėvais ar globėjais, kolegomis ir bendruomene.

PEK normų pagrindą sudaro šie pagrindiniai principai: **pagarbos, teisingumo, žmogaus teisių pripažinimo, atsakomybės, sąžiningumo, atidos ir solidarumo.**

Pagarbos principas. Vadovaudamasis šiuo principu, pedagogas pripažįsta, kad bendravimas su mokiniais, jų tėvais (globėjais, rūpintojais), kitais šeimos ir įstaigos bendruomenės nariais grindžiamas asmens orumo ir nelygstamos vertės pripažinimu bei pasitikėjimu, taip kuriant saugią, atvirą, savivertę ir kūrybiškumą skatinančią atmosferą.

Teisingumo principas. Vadovaudamasis šiuo principu, pedagogas pripažįsta mokinių ugdymosi poreikių įvairovę, atsižvelgia į kiekvieno mokinio socialinės, kultūrinės aplinkos ypatumus ir yra nešališkas, vertindamas kiekvieno mokinio pasiekimus ir pažangą, ugdymosi poreikius, mokinių ar jų grupių dalyvavimą bendruomenės gyvenime, spręsdamas konfliktus.

Žmogaus teisių pripažinimo principas. Vadovaudamasis šiuo principu, pedagogas nepažeidžia mokinio teisių ir teisėtų interesų, vadovaujasi lygiateisiškumo ir nediskriminavimo nuostatomis ir siekia, kad socialiniai, rasiniai, kalbiniai, religiniai arba kiti veiksniai nedarytų įtakos jo elgesiui profesinėje veikloje.

Atsakomybės principas. Vadovaudamasis atsakomybės principu, pedagogas veikia kaip profesionalas, nuolat tobulina savo profesines kompetencijas, reikalingas siekiant kokybiškai atlikti pedagoginį darbą – ugdyti remiantis kiekvieno mokinio gebėjimais, ugdymosi poreikiais ir polinkiais.

Sąžiningumo principas. Vadovaudamasis sąžiningumo principu, pedagogas teikia teisingą informaciją apie savo patirtį, profesinę padėtį ir kompetenciją, savo profesinėje veikloje sąžiningai naudoja išteklius, vadovaujasi švietimo įstaigos vidaus tvarkos taisyklėmis, nepiktnaudžiauja nei savo padėtimi, nei mokinio (mokinių) pasitikėjimu, jų nenaudoja asmeninės naudos tikslais.

Atidos ir solidarumo principas. Vadovaudamasis atidos ir solidarumo principu, žmogiškojo solidarumo nuostatomis, pedagogas bendrauja su mokiniais, jų tėvais (globėjais, rūpintojais), kitais

mokinio šeimos nariais, kolegomis ir bendruomene, siekdamas geros mokinių savijautos, savo empatija ir veiksmais įrodydamas suprantąs mokinio (mokinių) emocinę būseną.

III. PAGRINDINĖS NUOSTATOS

1. Pedagogo santykiai su kolegomis ir administracija

1.1. Kiekvienas pedagoginės bendruomenės narys yra laikomas nelygstama vertybe. Pedagogas yra ne tik darbo atlikėjas, bet ir kūrėjas, siekiantis aukščiausios darbo kokybės. Nuo kiekvieno bendruomenės nario priklauso bendro darbo rezultatai, tad pedagogų tarpusavio santykiai grindžiami kolegialumu, partneryste ir pagarba.

1.2. Pedagogas saugo ne tik savo, bet ir savo kolegų autoritetą. Ugdytinių ar kitų asmenų akivaizdoje jis nekritikuoja ir nežemina kolegų.

1.3. Pedagogai vengia nepagrįstų ir skandalingų tarpusavio konfliktų. Kilus nesutarimams, siekia konstruktyviai juos įveikti.

1.4. Pedagogai vengia konkurencijos, trikdančios jų partnerystę atliekant bendrą darbą. Pedagogus turėtų sieti palaikymas, pagalba ir pasitikėjimas.

1.5. Pedagogai turi teisę vertinti kolegų darbą tik dalykiniu, profesiniu požiūriu, kuris turi būti konstruktyvus, taktiškas, neužgaulus, geranoriškas. Vertinimas pirmiausia turėtų būti vidinis, t.y. išsakomas mokykloje tarp pedagogų, o ne už mokyklos ribų. Pastabas išsakyti reikėtų į akis, o ne už akių. Mokykloje neturėtų būti vietos apkalboms. Už kritišką požiūrį persekioti pedagogą griežtai draudžiama.

1.6. Kritika gali būti skiriama kolegų arba administracijos darbui, veiksams, sprendimams, požiūriams, poelgiams vertinti, bet ne žmogaus asmeninėms savybėms, gyvenimo būdai aptarti. Kritikos neturėtų lydėti pamokslavimai ir patarinėjimai, kurie nėra būtini ir jų nėra prašoma. Pedagogai neturėtų teisti ir reikalauti iš kitų to, ko patys nepajėgia laikytis.

1.7. Žmogus, kurio veiksmai yra pastabų, turi teisę pasiteisinti, paaiškinti

1.8. Svarbiausios pedagoginio gyvenimo problemos svarstomos ir sprendimai priimami atvirose ir laisvose pedagogų diskusijose.

1.9. Pedagogai, mokyklos administracija bei kiti darbuotojai privalo gerbti vieni kitų laiką ir nesiųsti informacijos, susijusios su darbu, ne darbo metu, neįpareigoti dirbti savaitgaliais ar šventinėmis dienomis.

1.10. Pedagogas turi teisę viešai (raštu ar žodžiu) reikšti savo nuomonę apie mokyklos, vietos ar valstybinę švietimo politiką bei švietimo dalyvių veiksmus, tačiau jo teiginiai negali būti tendencingi netikslūs, piktavališki ir įžeidūs.

1.11. Mokyklos administracija ir kolegos privalo toleruoti politinių, religinių, filosofinių požiūrių, skonių ir nuomonių įvairovę. Mokyklos administracija turi sudaryti sąlygas pasidalyti požiūriais, tartis ir susitarti. Skirtingi pedagogų statusai, kvalifikacinės kategorijos ir pareigos neturėtų kliudyti visiems pedagogams lygiateisiškai reikšti nuomones ir ginti savo įsitikinimus.

1.12. Pedagogai negali būti administracijos diskriminuojami, ignoruojami ar persekiojami dėl jų įsitikinimų ar asmeninių simpatijų bei antipatijų. Administracijos santykiai su kiekvienu pedagogu grindžiami lygiateisiškumo principu.

1.13. Pedagogai ir administracija negali rinkti informacijos apie asmeninį pedagogo gyvenimą, nesusijusį su darbo santykiais. Mokyklos administracijos vertinimai ir sprendimai turi būti pagrįsti realiais pedagogų nuopelnais, faktais ir nešališki.

1.14. Pretendentai aukštesnei kvalifikacinei kategorijai gauti parenkami ir paremiami nepriklausomai nuo jų asmeniškumo ar paklusnumo administracijos vadovui.

1.15. Pedagogai turi teisę gauti iš administracijos informaciją, svarbią jų ir įstaigos darbui. Administracija negali nuslėpti ar tendencingai iškreipti informacijos, turinčios įtakos pedagogo karjerai ir darbo kokybei. Pedagogų bendruomenei svarbūs sprendimai įstaigoje priimami ir skelbiami remiantis viešumo bei dalyvavimo principais.

1.16. Pedagogai atsakingai veikia socialiniuose tinkluose ir viešose veiklose.

1.17. Pedagogų apranga turi būti korektiška

2. Pedagogų santykiai su ugdytiniais ir jų tėvais ar globėjais

2.1. Pedagogas turi bendrauti su mokiniais ar ugdytiniais bei jų tėvais ar globėjais pagarbiai.

2.2. Pedagogas gali savo nuožiūra pasirinkti ugdomosios veiklos formą bei kurti naujus ugdymo būdus, jei šie yra tinkami profesiniu požiūriu.

2.3. Pedagogas turėtų pasirinkti tokius darbo metodus, kurie skatina pozityvius ugdytinių bruožus ir tarpusavio santykius: savarankiškumą, savikontrolę, saviugdą, norą bendradarbiauti ir padėti kitiems.

2.4. Vertindamas ugdytinių elgesį ir pasiekimus, pedagogas turėtų siekti stiprinti jų savigarbą ir pasitikėjimą savo jėgomis, nurodyti tobulėjimo galimybes, kelti mokymosi motyvą.

2.5. Pedagogas turi būti nešališkas, vienodai geranoriškas visiems mokiniams. Paskelbęs ugdytinį nepagrįstai menkinančius vertinamuosius sprendimus, pedagogas turėtų stengtis nedelsdamas ištaisyti klaidą.

2.6. Pedagogas elgiasi diskretiškai. Neleistina kitiems asmenims perduoti mokinio ar ugdytinio jam asmeniškai patiktą informaciją, išskyrus įstatymų numatytus atvejus. Pedagogai neturėtų viešinti asmeninės mokinių ir jų šeimų situacijos bei viešai ją aptarinėti, jei tai nesusiję su aptariama mokinio pažanga.

2.7. Pedagogas negali reikalauti papildomo atlygio už savo tiesioginį darbą.

2.8. Pedagogas turėtų būti tolerantiškas ugdytinių religiniams įsitikinimams ir politinėms pažiūroms. Jis neturi teisės primesti ugdytiniais savo pažiūrų.

2.9. Pedagogai turi teisę ruošdamiesi pamokoms naudotis įvairia informacija. Atrinkdamas ir perteikdamas informaciją mokiniams, pedagogas laikosi objektyvumo, tinkamumo ir padorumo principų. Informacijos negalima tendencingai iškreipti ar pakeisti jos autorystės, privalu gerbti autorių teises.

2.10. Pedagogų santykiai su tėvais neturi daryti neigiamos įtakos mokinio asmens bei pasiekimų vertinimui.

IV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

Visa Žvėryno gimnazijos mokytojų bendruomenė įsipareigoja rūpintis, kad Pedagogų etikos kodeksas būtų veiksnus, o jo pažeidimus šalinti moralinio poveikio priemonėmis (kritikuojant, pasmerkiant, atsiribojant, nutraukiant bendradarbiavimą).

Pedagogas, pajutęs, kad jo atžvilgiu elgiamasi neetiškai, turi teisę kreiptis pagalbos į kitus pedagogus, socialines pedagoges, psichologę, administracijos atstovus ir į Darbuotojų psichologinio saugumo užtikrinimo Vilniaus Žvėryno gimnazijoje komisiją.

Jei etinio konflikto nepavyksta išspręsti mokykloje, žinotina, kad Pedagogų etikos kodekso normų neatitinkantis veiksmas teisėje yra traktuojamas kaip neturtinė žala, kuri atlyginama civilinių įstatymų nustatyta tvarka.

Vilniaus Žvėryno gimnazijos pedagogai turi galimybę kelti ir nagrinėti Pedagogų etikos kodekso įgyvendinimo, jo laikymosi problemas, inicijuoti jo veiksnumą įtvirtinančius veiksmus.

Pritarta Vilniaus Žvėryno gimnazijos pedagogų 2023 m. birželio 22 d. posėdyje, protokolo Nr. GMT-3.